

Dosarul nr.3ra-1320/18

Prima instanță - Judecătoria Căușeni, sediul Central (M. Țugui)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, D. Dașchevici)

ÎN CHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Adela Frunză în
interesele lui Bolea Igor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bolea Igor
împotriva Biroului Vamal Centru, intervine accesoriu Serviciul Vamal privind
contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru, casată hotărârea din 24 august 2017
a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a
acțiunii, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție,

c o n s t a ț ă :

La 17 octombrie 2016, Bolea Igor s-a adresat în instanța de judecată cu cerere
de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor
administrative, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că la 19 septembrie 2016,
în baza declarației vamale a devamat fotoliu pentru masaj „Pilot” și s-a perceput taxa
vamală exagerată pentru importarea mărfii uzate de a doua folosință, fotoliu pentru
masaj „Pilot” în sumă de 11571,20 lei, țara de origine Ucraina, pentru uz personal.

Taxa vamală s-a perceput în temeiul chitanței seria AC nr. 019551 de percepere
a obligațiilor vamale de la persoane fizice.

Reclamantul susține că la momentul declarării mărfii în vamă declarantul a
precizat și a prezentat bonul de plată a mărfii cu ștampilă umedă din 07 iunie 2016 în
care este indicată valoarea mărfii procurate, care la momentul trecerii constituia suma
de 22860 grivne ucrainesti cu denumirea mărfii unde este indicat că acesta este de a
doua folosință și s-a prezentat tichetul de garanție a mărfii uzate nr. 17.06/7-2016 cu
ștampilă umedă în care este nominalizat că fotoliul pentru masaj nu este nou.

Astfel, consideră că acțiunile inspectorului vamal sunt ilegale, deoarece prin
acestea i s-au încălcat drepturile sale de import, a avut loc calcularea drepturilor de

import eronată și perceperea exagerată a taxelor vamale, valoarea fotoliului pentru masaj uzat fiind apreciată în sumă de 56500 lei, suma care este echivalentul de aproximativ peste 2500 euro.

Bolea Igor a reiterat că la trecerea mărfii peste frontieră, a prezentat și a confirmat valoarea mărfii prin cecul mărfii, talonul de garanție și valoarea mărfii în sumă de 22830 grivne ucrainesti. Nefiind de acord cu suma încasată, declarantul în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) al Legii nr. 1380 din 20.11.97 cu privire la tariful vamal a contestat cu cerere prealabilă acțiunile ilegale nominalizate, în modul stabilit de lege atât în fața autorităților vamale, cât și în fața instanței de judecată.

Invocă reclamantul că conform art. 290 Cod Vamal, fiind în dezacord cu actul emis, la data de 28 iunie 2016 a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea chitanței seria AC nr. 019551 din 19 iunie 2016 de percepere a obligațiilor vamale de la persoana fizică Bolea Igor și împotriva acțiunilor/inacțiunilor inspectorului vamal.

Prin răspunsul nr. 28/11- 11538 din 26 iulie 2016, recepționat prin intermediul poștei electronice la 29 septembrie 2016 Serviciul Vamal a soluționat nesatisfăcător cererea prealabilă, motivând că acțiunile biroului vamal cât și ale inspectorului vamal au fost legale, în corespundere cu respectarea Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, art.14 a Hotărârii Guvernului nr.600 din 14 mai 2002 și Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM.

Prin cererea cerere de concretizare a acțiunii din 13 decembrie 2016, avocatul Frunză Adela, în interesele reclamantului Bolea Igor, a indicat că pretențiile din acțiune sunt îndreptate împotriva Biroul Vamal Bender, iar Serviciul Vamal al RM a fost indicat ca intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 13 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a dispus strămutarea pricinii civile nominalizate spre judecare la Judecătoria Căușeni.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei la Judecătoria Căușeni, reclamantul Bolea Igor a înaintat o cerere de concretizare a acțiunii, datată cu 07 martie 2017, prin care solicitat anularea integrală a chitanței seria AC nr. 019551 de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice din 19 iunie 2016, emisă de Biroul Vamal Bender „1505 Tudora” (succesorul în drepturi Biroul Vamal Centru) pe numele posesorului mărfii importate Bolea Igor, întocmită de inspectorul vamal; anularea deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-11538 din 26 iulie 2016; încasarea din contul Biroul Vamal Bender Tudora (succesorul în drepturi Biroul Vamal Centru) a taxei vamale în sumă de 11517,2 lei și/sau diferenței de bani calculată și încasată ilegal de către pârât pentru importul mărfurilor în vamă și anume fotoliu pentru masaj „Pilot”, uzat de mâna a doua; încasarea a 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 30000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 august 2017 a Judecătoriei Căușeni sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a anulat Chitanța seria AC nr.019551 din 19 iunie 2016 emisă de Biroul Vamal Tudora cu privire la încasarea taxei vamale în sumă de 11 517,20 lei.

S-a anulat decizia Serviciului Vamal al RM nr. 28/11-11538 din 26 iulie 2016 cu privire la respingerea cererii petiționarului Bolea Igor.

S-a obligat Serviciul Vamal al RM de a efectua recalcularea la taxa vamală pentru importul fotoliului pentru masaj PILOT, codul mărfii 90191010000 uzat de

mîna a doua, cu achitarea diferenței de taxă reclamantului Bolea Igor.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal al RM în beneficiul lui Bolea Igor prejudiciul moral în sumă de 30 000 (treizeci mii) lei și suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlul de cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței juridice.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 septembrie 2017, Biroul Vamal Centru a declarat apel împotriva hotărârii din 24 august 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis declarat de Biroul Vamal Centru, casată hotărârea din 24 august 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și pronunțată o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Bolea Igor împotriva Biroului Vamal Centru, intervineint accesoriu Serviciul Vamal privind contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului material și moral, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că 19 iunie 2016 Bolea Igor s-a prezentat la postul vamal Tudora și a prezentat la control marfa - un fotoliu pentru masaj „Pilot” de a doua folosință, din țara de origine Ucraina, pentru uz personal pentru condiții casnice.

La 28 iunie 2016, a depus în adresa Biroului Vamal Bender cerere prealabilă prin care a solicitat anularea chitanței seria AC nr. 019551 din 19 iunie 2016 de percepere a obligațiilor vamale de la persoana fizică Bolea Igor și atragerea la răspunderea disciplinară a inspectorului vamal Busuioc Vladislav.

Prin răspunsul Biroului Vamal Bender nr. 28/25-06-389 din 06 iulie 2016, reclamantului i s-a comunicat că cererea prealabilă împotriva acțiunilor/inacțiunilor colaboratorului vamal din cadrul postului vamal Tudora din 19 iunie 2016 a fost remisă spre soluționare Serviciului Vamal.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr.28/11-11538 din 26 iulie 2016, adresat lui Bolea Igor și reprezentantului acestuia avocatul Frunză Adela și recepționat de avocat prin intermediul poștei electronice la data de 29 septembrie 2016, cererea prealabilă a fost respinsă.

Bolea Igor, s-a adresat în instanța de contencios administrativ, cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, la 17 octombrie 2016.

Instanța de apel a reținut că cererea de chemare în judecată urma să fie înaintată de Bolea Igor în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, în termen de 30 zile de la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii prelabile. Însă cererea de chemare în judecată a fost înaintată la 17 octombrie 2016, adică după 49 de zile de la ultima zi, calculată în conformitate cu Legea contenciosului administrativ.

Reclamantul urma să se adreseze în instanța de judecată până la 26 august 2016, dat fiind faptul că răspunsul la cererea prealabilă a fost emis la 26 iulie 2016.

La 30 iulie 2018, avocatul Adela Frunză în interesele lui Bolea Igor, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 24 august 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. a) Cod de

procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivare a indicat că la instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt.

Recurentul a reiterat că organul vamal nu a expediat răspunsul la cererea prealabilă în termen de 30 zile, însă mult mai târziu și anume la 29 septembrie 2016, iar din momentul recepționării răspunsului în termen de 30 de zile s-a adresat în instanța de judecată.

Decizia instanței de apel este neîntemeiată și nemotivată, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, normele de drept material fiind aplicate eronat, iar hotărârea primei instanțe este corectă și legală, bazată pe probe pertinente și concludente cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare.

Prima instanță a luat în considerație circumstanțele refuzului autorității competente de a soluționa pe cale extrajudiciară litigiul. La fel, a constatat că autoritatea vamală nu corect a considerat că acțiunile inspectorului vamal sunt corecte și că acesta corect a calculat și încasat tariful vamal de la recurent.

În opinia recurentului concluzia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 31 mai 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 30 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Adela Frunză în interesele lui Bolea Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Adela Frunză în interesele
lui Bolea Igor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari